

mærkning, at det tidt hændte sig, at man i flere Aar havde Adjunkter, som man efterhaanden maatte erklære ikke vare stikfede til denne Virksomhed, men som man ingen Midler havde til at blive af med (F a b e r: 3fte „tidt“!). Jeg vilde da have ønsket, at jeg kunde have gjengivet det ærebe Medlems Udtalelse rigtigere. Det, som jeg er sikker paa, at det ærebe Medlem gif ud fra, var, at der maatte komme en Tid, hvor en Adjunkt skulde erklære, om han vilde blive i Skolevæsenets Tjeneste, og at der da fra Bestyrelsens Side skulde gives en Erklæring, om man antog ham stikket dertil eller ikke, og at — det er jeg overbevist om at det ærebe Medlem sagde — man har været i Forlegenhed med at blive af med Adjunkter, som man helst vilde være af med. Jeg holder mig til disse to Ting og spørger: vil man ved de Midler, det ærebe Medlem har foreslaaet, i mindste Maade løse den Opgave, han har stillet? dertil svarer jeg: Nei. Det, at en Mand skal give den Erklæring: jeg vil blive ved Skolevæsenet, og at vedkommende Bestyrelse skal erklære: vi ønske at beholde ham der, har ingen Betydning i Tidens Længde. Hvorlangt gaaer denne Erklæring? Skal han lade sig hverve, paatage sig 2, 4, 6 Aars Tjeneste, og skal Bestyrelsen sige: Vi antage ham god for 2, 4, 6 Aars Tjeneste? Det kan ikke gaae an. Ingen af disse Erklæringer bør hverken forlanges eller gives. Man skal ikke forlange den fra Adjunkternes Side, thi det er en Erklæring, som enten ikke har Noget at bethyde eller som man ikke bør forlange, og heller ikke fra Bestyrelsens Side, thi denne bør ligeoverfor ham og ligeoverfor Alle i den samme Stilling beholde den almindelige Ret. Den anden Vanskelighed, som det ærebe Medlem nævnte, at man ikke kunde blive af med en mindre brugbar Adjunkt, anviste han egentlig slet ikke noget Middel til at afhjælpe. Han meente kun, at den ikke brugbare Adjunkt vilde efterhaanden avancere op til 800 Rd., og der skulde man stoppe, og give 800 Rd. for en ubrugbar Adjunkt istedetfor 500 Rd. for en ubrugbar Adjunkt. Nu vil jeg rigtignok sige, at jeg hellere vil have et ubrugbart Menneske for 500 Rd., end jeg vil give 800 Rd. for den samme Ubbrugelighed, thi han bliver ikke bedre derved,

at han har naaet de 800 Rd. Men der er en anden Bei, og den slog min ærebe Nabo (Winther) ind paa, nemlig ganske simpelt den, at man opgav den faste Ansættelse for hele den yngre Adjunktklasse, at man f. Ex. fastsatte, at der gaves en rund Sum til at lønne, jeg vil sige, en Tredeleel af samtlige Adjunkter med, saaledes at Forholdet blev, at naar Bestyrelsen erklærede, at den ikke ansaae dem ret godt stikfede til Posterne, saa sagde den dem Tak for den Tid, de havde været der, og lod dem gaae. Jeg har i Sinde at stille et Endringsforslag, som gaaer i denne Retning. Det ene, som det ærebe Medlem sætter Priis paa, vinde ved at holde fast ved Overlærerinstitutionen, som det nu er, idet det ligefrem giver Anledning til at bringe bedre Kræfter tidligere frem til en høiere Stilling uden at krænke dem, der ere mindre stikfede til en saadan Befordring, idet man ikke sætter dem, som saaledes ere gaaede forbi dem, paa en høiere Lønning, og det andet, som det ærebe Medlem har stillet som Opgave at løse, opnaaes ved, at man ikke ansætter Adjunkter i faste Poster før efter en længere Tids Forløb. En ikke uvigtig Paragraf med Hensyn til Skolevæsenet er § 14. Naar jeg gaaer Motiverne igjennem, kan jeg ikke see, at den siger andet, end at vi, Overkolebestyrelsen, have modtaget i Loven en Bestemmelse, som vi ikke have forstaaet at give nogen nyttig Anvendelse, men som tvertimod forekommer os skadelig, og derfor vilde vi af med den; men vi vilde ikke af med de Fordele, den giver for Lærerne. Vi vilde altsaa have det konverteret til noget Fast, der sandsynligviis er bedre, end hvad Lærerne have havt hidtil, bedre i den Henseende, at dersom man havde holdt dette Institut indenfor passende Skranke, saa havde det ikke undvidet sig til at give Lærerne saa store Fordele, som sleet er; men nu har man i 5 Aar ladet denne Sag gaae sin egen skjæve Gang, og disse betydelige Indtægter vil man nu tage som Grundlag for 5 Aar, dividere dem og saa beholde dem som fast Tillæg. Dette troer jeg ikke er en rigtig Methode, og jeg vilde ansee det som meget feilagtigt handlet fra Folkeathingets Side, om det gif ind derpaa. Mig forekommer det at være en naturlig Ting, at Skolernes Lærere, Adjunkterne og Overlærerne,